

Po absolvování Istanbulské konzervatoře studovala Zeynep Üçbaşaran na Lisztově Akademii v Budapešti, v německém Freiburgu a v USA, kde získala trofeje v Lisztových soutěžích v Los Angeles. Kromě jiného byla významná nadací Dcer Atatürkových jako výjimečná žena reprezentující svou vlast. Po debutu ve Wigmore Hall provedla kritickou velmi oceňovanou nahrávku, mezi nimi též A. Sayguna. Jeho Poem pro tři klavíry premiérovala v rámci jednoho ze svých projektů. Její interpretace skladeb, které Liszt hrál v Istanbulu, byly natočeny v rámci rozhlasové spolupráce EU a brzy vyjdou na CD. **Çihat Aşkın** dovrší studium houslové hry v Londýně. Po návratu do rodného Istanbulu se stal ředitelem Centra moderních hudebních studií, které založil, a byl jmenován akademickým profesorem Konzervatoře İTÜ, kde studoval. Od raných sólistických začátků se stal významnou osobností hudebního Turecka. Jako sólista vystupuje v Evropě, Asii, Africe a USA s významnými dirigenty a orchestry, mezi nimi také s Pražskými symfoniky (FOK), předními sólisty. Sklídil velkou řadu cen. Je záníceným zastáncem moderní turecké tvorby a propaguje ji i rozhlasem a nahrávkami v předních znáček. Pořádá mistrovské kurzy v Izraeli, zasedá jako člen porot mezinárodních soutěží. Sám skládá a aranžuje. Působí jako zakladatel a vedoucí tří komorních ansámbků a vede celostátní výchovný projekt pro rozvoj výuky houslové hry v Turecku.

Turecký houslista a autor prvního tureckého tanga N. C. ANDEL studoval v Německu, kde se léčil na těžkou oční chorobu. Tento talentovaný a všestranný hudebník skládal komorní hudbu a lieder. Turecká hudba je osobitou hudební formou, která se vyznačuje rozmanitostí oblastních vlivů a prvky a velkou škálou modů a složitých rytmy. Od dobryl Carihradu po začátek 19. stol. byla v Evropě populární turecká vojenská hudba janičarů a řada skladatelů psala skladby alla turca. Od 20. stol. se turečtí skladatelé obraceli k autentickému hudebnímu folkloru s ještě větší pozorností, zvláště po vzniku Turecké republiky r. 1923. První píseň je o beznadějně lásce, obdobe Romea & Julie, kde dívka je křesťanská Kipchak. Druhou píseň opěvuje zamilovaný přednosti své milé.

Sonata inspirovaná virtuozitou italské houslistky Regíny Strinasacchi vyzdvihuje rovnocennost obou nástrojů (opróti dobovému důrazu na klavír). W. A. MOZART si však part klavíru, který s ní na koncertu ve Vídni hrál, nestihl zapsat, a tak hrál s prázdny listem notového papíru, což neuniklo oku císaře Josefa II. Ten si dle svědectví Mozartovy ženy Konstancie dal skladatele předvolat a... příznání ho pobavilo. Netřeba podotýkat, že Mozart měl noty bezpečně srované v hlavě.

Dlouho před svou legendární cestou do Istanbulu r. 1847 napsal maďarský skladatel a virtuóz F. LISZT dle svého zvyku skladbu inspirovanou silnými dojmy, tentokrát operou Gaetana Donizettiho (1935). Italského skladatele zase inspiroval román Waltera Scotta (1819) o tragické lásce, zasazený do historie a tradic Skotska. Vztah převyprávějí notovým obou rodin připravil Lucii nejprve o rozum, pak i o život, a za ni odchází její milý. Jde o jednu ze skladeb, které Liszt hrál sultánovi, milovníku hudby a opery, jehož hlavním dvorním hudebníkem byl Gaetanův bratr.

Jeden z nejvýznamnějších tureckých skladatelů A. A. SAYGUN sloučil západní hudební postupy a vlivy s tureckou lidovou tradicí. Syn učitele matematiky, též odborníka na světová náboženství, se začal učit na osmanské loutny a ve čtrnácti komponoval. Jako učitel hudby v rodném Izmiru získal od tureckého státu stipendium na studium skladyb, kontrapunktu, varhan a gregoriánského chorálu v Paříži. Proslavil se hned svou první větší skladbou. Na nově

zřízené konzervatoři v Ankaře uplatňoval západní normy a metody výuky. Jako dirigenta Prezidentského symfonického orchestru ho oslovil prezident Atatürk, aby napsal první tureckou operu. Příběh symbolizující pevný historický vztah mezi národy Turecka a Iránu měl velký úspěch. Jeho dílo obsahuje další 4 opery, 5 symfonií, 2 klavírní koncerty a velkou řadu dalších významných skladeb. Saygun byl nadsen reformami a po 600 letech Osmanské říše viděl svou roli ve spoluvytváření nové kulturní identity Turecka.

Sonatina, věnovaná jeho dvěma dětem, byla poslední komorní skladbou A. DVORÁKA za jeho pobytů v USA, kam byl pozván jako ředitel Národní konzervatoře v NY. Podobně jako v dalších jeho „amerických“ dílech, i zde ho inspirovaly indická melodie a černošské spirituály. Stesk po domově zaznívá především v Larghettu (hraném i samostatně jako Indická ukolébavka). Nový svět procházel vývojem tak převratným, že se milovník klidného venkova a vše objímající harmonie těžko mohli cítit jako doma...

en
After the Istanbul Conservatory, Zeynep Üçbaşaran studied at the Liszt Academy, Budapest, in Freiburg, Germany, and in the USA. A prize-winner at several Los Angeles Liszt Competitions, she has been designated a "woman of distinction" by the Daughters of Atatürk organization in the US. Having made her Wigmore Hall debut, she issued a number of critically acclaimed CDs, incl. Saygun: as part of her special project she premiered his Poem for 3 Pianos. Her performance of the works Liszt played in Istanbul was broadcast by EBU as part of Liszt's bicentenary celebrations in 2011 and will soon be released on CD. **Çihat Aşkın** continued his violin studies in London (Royal College of Music and City University). In his native Istanbul, he founded the Advanced Music Research Centre, became its first director, and has served as academic Professor at İTÜ Conservatory where he had studied. He has always had a strong presence in Turkey, and appears in Europe, Asia, Africa and the USA, playing with foremost conductors and orchestras, incl. the Prague Symphony. His many prizes include the Best Bartók interpreter at the Yehudi Menuhin International Violin Competition. A noted champion and broadcaster of modern Turkish music, he records extensively, gives Master classes in Israel, and serves as a jury member internationally. Himself a composer, he is also active in chamber music, and runs a nation-wide project to develop violin education throughout Turkey.

N. C. ANDEL, Turkish violinist and the first to write Turkish Tangos, studied music in Germany, where he was receiving treatment for his severe eye illness. A talented and versatile musician, he also composed chamber music and lieder.

Turkish music is a distinctive form of music which embraces diverse regional elements and influences and shows a large variety of musical modes and complex rhythms. In Europe, from the conquest of Constantinople until the early 19th cent., Turkish military music of the yeniceri had caught on and attracted composers to write alla turca. From the 20th cent. onward, Turkish composers began to take a particular interest in authentic folk music, and these efforts were further enhanced after the birth of the Turkish Republic in 1923. The first presented song is about hopeless love, Romeo & Juliet style, between a Turkish man and a Christian Kipchak girl, while in the second an enchanted lover praises the assets of his beloved.

This sonata was written for violin virtuoso Regina Strinasacchi to be performed by her and W. A. MOZART in Vienna. Emphasis is put on the equality of the two instruments. Mozart did not give himself enough time to write his part out and thus performed it with a sheet of blank music paper before him. According to his wife Constanze,

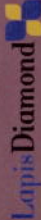
Emperor Joseph II saw the empty sheet through his opera glasses and sent for the composer, who had to confess the truth, which... amused the monarch. Needless to say, Mozart had the piano part securely in his head!

Well before his legendary visit to Istanbul in 1847, the Hungarian composer and piano virtuoso F. LISZT wrote this fantasy on themes from Gaetano Donizetti's tragic opera (1835), which in turn was inspired by Walter Scott's romantic novel (1819) steeped in the history and culture of Scotland. In the story of love torn by an inter-family feud, Lucy goes mad before the lovers die separately self-inflicted deaths. Liszt played this very extract before the music-loving Sultan who was an opera fan and supporter and had the brother of Gaetano in charge of music in his court.

One of the salient Turkish composers, A. SAYGUN incorporated in his West-inspired music traditional Turkish folk songs and culture. A son of a mathematics teacher and religious scholar, he learned the Ottoman lute and the oud, and began writing music at 14. As a music teacher in his native city of Izmir, he received a grant from the Turkish state to study composition, counterpoint, organ and Gregorian chant in Paris. His first large work for orchestra made him internationally renowned. In the newly established Ankara Conservatory he introduced Western musical standards. As conductor of the Presidential Symphony Orchestra, he was approached by President Atatürk to write the first Turkish opera. Inspired by the historical friendship between the people of Turkey and Iran, it was a huge success. He composed another 4 operas, 5 symphonies, 2 piano concertos, and lots of other impressive works. Excited by the reforms dealing with the 600 years of the Ottoman Empire, Saygun saw his role as helping create a new cultural identity for his people.

Dedicated to his two children, the Sonatina was the last chamber composition A. DVORÁK wrote during his stay in the US as head of the New York Conservatory. Like his other American works, this too contains themes inspired by Indian melodies and Negro spirituals. The composer's longing for his home country is also heard in the Larghetto (performed sometimes independently as Indian Lullaby). The New World was undergoing a much too rapid and dramatic development for the lover of the peaceful countryside and all-embracing harmony to feel at home...

Partneři a spolupřadatelé / Partners and co-organizers

Koncert se koná ve spolupráci s Velyslanectvím Turecké republiky. The concert is co-organized with the Embassy of the Republic of Turkey.

Partneři cyklu ACS / ACS Partners

Mediální partneři / Media Partners

